

patenter, der i værste fald kommer til at have negative konsekvenser over for meget store samfundsgrupper, nemlig de fattige mennesker på den her jordklode, der ikke har råd til at købe den dyre patentmedicin, så kunne man give det offentlige det tilskud, som man alligevel giver til medicinalindustrien, til at lave offentlig forskning og dermed opnå offentlige patenter.

Jeg vil sådan set give ministeren fuldstændig ret i, at der i en eller anden markedslogik jo ikke er nogen virksomheder, der bekæmper sygdomme som et eller andet filantropisk selskab. Det gør de sådan set for at tjene kolde kontanter. Det er det, der er årsagen til, at medicinalindustrien forsker. Og det synes jeg er et problem. Jeg mener sådan set, at almenvellet har behov for, at der bliver forsket ud fra almenvellets interesse.

Et af problemerne med patentering er, at hvis en virksomhed har fundet ud af, at man kan gå fra a til b og dermed opnå en eller anden form for sygdomsbekæmpelse, så må andre virksomheder ikke opnå viden derom, så længe det er patenteret. Man beskytter de data, der ligger til grund for, hvordan man er gået fra a til b. Men det kan være en relativt væsentlig viden at have for at kunne komme videre til c. Og det vil sige, at i den periode, der er et patent, forhindrer man så at sige andre virksomheder eller det offentlige i at få adgang til den viden, der kunne gøre det muligt at komme endnu længere.

Det synes jeg er meget, meget problematisk, og det synes jeg sådan set understreger behovet for, at man går ind og kigger lidt mere principielt på, om en del af om ikke andet så de tilskud, man giver indirekte igennem det at udvide patenttiderne, kunne anvendes bedre ved, at man investerede flere penge i grundforskning.

Det synes jeg principielt er et meget, meget vigtigt spørgsmål, og jeg kunne godt tænke mig at høre sundhedsministerens holdning til, at man kunne anvende de penge til grundforskning, så man dermed kunne opnå offentlige patenter, altså eksempelvis på udvalgte områder, der ville gøre Danmark i stand til i øvrigt at producere medicin meget billigt, fordi vi ikke havde forskningspenge med.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu bliver det så en meget principiel debat, og den deltager jeg gerne i, men det kan også godt være, at vi så løfter os lidt ud over det her spørgsmål omkring implementering af EU-direktiver. For det lyder jo alt sammen meget kønt,

hvis man har det udgangspunkt, at det, man kunne kalde, drive eller innovation eller udvikling eller hvilket ord, man nu vil bruge, kunne ske ligeværdigt inden for rammerne af den offentlige sektor, som det kan ske ude på den åbne markedsplads.

Det tror jeg ikke på, og det bliver vi næppe enige om. Det er jo interessant at gøre sig overvejelser om, hvordan man når fra punkt b til punkt c, men man kunne også spørge helt grundlæggende: Hvis man ikke indretter sig på en sådan måde, at man kommer fra punkt a til b, så er diskussionen om, hvordan man kommer videre til c, jo fuldstændig irrelevant.

Kl. 12.10

Der må jeg altså bare bekende mig til liberalisme og konkurrence og en stærk tro på, at vi sådan set flytter udviklingen i det her samfund med en betydelig større hastighed ved i høj grad at bruge konkurrenceinstrumentet og åbne op for, at folk gerne må starte forretninger og tjene penge, og det er en drivkraft, som ikke ville være til stede, hvis man forsøgte at flytte alt det her ind i offentligt regi.

Altså, vi har jo historiske eksempler på samfundsmodeller, hvor man ligesom har kopslet det hele ind i offentligt regi: Nordkorea, Østtyskland. Man kunne nævne en stribe lande, hvor man sådan set har forsøgt sig med den filosofi, og det tror jeg samlet set ikke har været til patienternes fordel.

Så jeg anerkender fuldt ud, at der er nogle balancepunkter her, men jeg mener nu og vil stå vagt om, at det er nogle balancepunkter, som skal balanceres inden for rammerne af, kan man sige, den åbne markedsøkonomi.

Når det så er sagt, er det helt oplagt, at hele spørgsmålet omkring bioteknologi og medicin etc. bør være fokuspunkter, også set med snævre danske øjne. Det er jo også et af de temaer, der er til diskussion i relation til Globaliseringsråd og Højteknologifond m.v. Vi har nogle styrkepositioner i Danmark, og dem skal vi stå vagt om.

Det forudsætter selvfølgelig også, at der er ressourcer til grundforskning, og det forudsætter i øvrigt også, at der kommer en langt bedre brobygning mellem det, der foregår i vores forskningsmiljø, og det, der foregår i vores virksomheder. Det er jo sådan set omdrejningspunktet i hele den debat, som statsministeren har initieret med afsæt i Globaliseringsrådet, og som jo skal lande engang næste forår.

Jeg tager gerne debatten, men det bliver måske hurtigt en smule vidtløftigt i forhold til, at